

Ügyiratszám: MC/3282-11/2014.

Tárgy: az MTM-SBS Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

588/2014. (VII. 3.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a **személyes adat** által képviselt MTM-SBS Televízió Zrt. (1145 Budapest, Róna u. 174.; a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2014. április 28-án kelt, MN/3282-5/2014. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató TV2 elnevezésű mediaszolgáltatásában több alkalommal megsértette a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó törvényi kötelezettségeket, az alábbiak szerint.

A Médiaszolgáltató 2013. december 5-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontjában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a JBE lineáris audiovizuális mediaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – és politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

A Médiaszolgáltató 2013. december 5-én megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés *b)* pont *bb)* alpontjában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében 2013. évben a filmalkotás, játék és a közszolgálati célokat szolgáló műsorszám naptári naponként, a 6 óra és 24 óra közötti műsoridőben, legalább nyolc órán keresztül magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhető kell, hogy legyen.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2013. december 9-én egy alkalommal megsértette a hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó, az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni.

Ezen túl az elsőfokú hatóság megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2013. december 5-én összesen két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt előírást, amely szerint a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés *a)* pontjának, valamint ugyanezen bekezdés *b)* pont *bb)* alpontjának sérelme miatt egyaránt az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt jogkövetkezmény alkalmazása mellett felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy a határozat közlésétől számítva haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének, és tartózkodjék a jövőbeni jogsértésektől. Emellett az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (4)** bekezdés megsértése miatt 35.000,- Ft, az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglaltak sérelme miatt pedig alkalmanként 40.000,- Ft, összesen 80.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében rögzítette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú határozattal érintett műsorszámokban a feliratozási kötelezettségének eleget tett, és a feliratozás a törvényi rendelkezéseknek megfelelt.

Az elsőfokú határozatnak az **Mttv. 39. § (2)** bekezdése kapcsán tett megállapításai vonatkozásában a Médiaszolgáltató előadta, hogy a tárgybeli napon a nyolcórás kvótát teljesítette, figyelemmel arra, hogy a törvényi kvótába beleszámítandók a feliratozott hírműsorszámok és időjárás-jelentések is. A Médiaszolgáltató értelmezése szerint – tekintettel arra a körülményre is, hogy a „Tények” mint hírműsorszám az **Mttv. 83. §-a** szerint közszolgálati tartalomnak minősül – a feliratozott „Tények” és az időjárás-jelentés, azaz az *a)* pontban hivatkozott műsorszámok is beleszámítanak a *b)* pontban szereplő nyolcórás időtartamba.

A Médiaszolgáltató véleménye szerint a hivatkozott rendelkezés helyes értelmezése az, hogy a *b)* pont szerint megadott időtartamban kötelező műsorszámokat felirattal ellátni, míg az *a)* pont szerint megadott típusú műsorszámokat minden esetben kötelező felirattal ellátni. Ebből álláspontja szerint okszerűen következik, hogy a mindkét eltérő követelményt teljesítő műsorszámok nem zárják ki egymást csupán azon okból, mert az egyik az *a)* pontban került nevesítésre, míg a másik a *b)* pontban. Erre tekintettel a hivatkozott rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy az *a)* pontbeli műsorszámokat figyelmen kívül kellene hagyni a *b)* pont szerinti kvóta szempontjából.

A Médiaszolgáltató a fentiek mellett előadta, hogy a tárgyi napon az **Mttv.**-ben meghatározott időtartamon belül (6 és 24 óra között) minden, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés *b)* pontjának hatálya alá tartozó műsorszámot felirattal látott el, így a jogszabályi kötelezettségét teljesítette. Fellebbezésében foglaltak szerint a tárgybeli napon az általa sugárzott, feliratozható műsorfolyam – amennyiben a hatóság gyakorlata alapján a hírműsorszámokat és az időjárás-jelentéseket figyelmen kívül hagyja – összes időtartama nem érte el a nyolc órát, így ezen objektív okból sem volt lehetséges további műsorszámokat felirattal ellátni.

A fentiek mellett a Médiaszolgáltató megjegyezte, hogy a tárgyi napon a feliratozott műsorszámok időtartama így is mindössze 3 perc 52 másodperccel maradt el a törvényben foglalt előírástól.

Az *Mttv.* 39. § (4) bekezdés sérelme kapcsán a Médiaszolgáltató előadta, hogy a törvény által kötelezően előírt kvótán felül látott el feliratozással műsorszámokat, erre tekintettel álláspontja szerint nem szankcionálható a feliratozás esetleges hiányosságaiért.

Az *Mttv.* 39. § (5) bekezdés elsőfokú határozatban megállapított sérelme tekintetében a Médiaszolgáltató rögzítette, hogy a kifogással érintett műsorszámok kivétel nélkül élőben kerültek sugárzásra. A „Tények este” című műsorszámában a csúszást, pontatlanságot az okozhatta, hogy az élő adásban nem a korábban leírt szöveg hangzott el, ez azonban éppen az élő híradás jellegzetességéből ered. A „Mokka” című műsorszámmal kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy a több személyt egyszerre megszólaltató műsort élőben rendkívül nehéz egyidejűleg feliratozni, azonban a szó szerinti feliratozás álláspontja szerint nem is törvényi követelmény.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében leírta továbbá, hogy a hivatkozott rendelkezés nem azt a kötelezettséget rója a Médiaszolgáltatóra, hogy a feliratnak a hangban elhangzott információval pontosan egyidejűleg kellene megjelennie, amely álláspontja szerint fogalmilag kizárt egy élő tudósítás esetén, tekintettel arra, hogy az elhangzott szöveg megértése, és leírása is időt vesz igénybe. Álláspontja szerint a minimális időtartamú feliratkésés esetében nem állapítható meg automatikusan, hogy a Médiaszolgáltató megsértette a hivatkozott törvényi előírást, hanem vizsgálni kell, hogy a felirat késése egészében értelemzavaró volt-e, avagy lehetővé tette a képernyőn történtek követését, az információ, a hír megértését. Tárgyi esetben a Médiaszolgáltató véleménye szerint a rövid időtartamú feliratkésés a műsorszámok megértését lehetővé tette, a hír, a cselekmény követhető volt, a felirat a képernyő történéseivel szinkronban állt.

A fentiekre tekintettel a Médiaszolgáltató kérte a másodfokú hatóságot, hogy az elsőfokú határozat megváltoztatásával állapítsa meg, hogy a fellebbezéssel érintett műsorszámok kapcsán jogszabálysértés nem történt, és egyben rendelkezzen a tárgybeli műsorszámok tekintetében megállapított szankciók (felhívás és bírság) törléséről.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az elsőfokú eljárást és az elsőfokú határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

I. Az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme

Az elsőfokú határozat mellékletének A) pontjában foglaltak szerint a Médiaszolgáltató 2013. december 5-én elmulasztotta a hallássérültek számára hozzáférhetővé tenni – azaz feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátni – a 14:48:47-kor kezdődött „Időjárás” című műsorszámát. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat jogszerű döntést tartalmaz, az **Mttv. 39. § (2) bekezdésének a) pontja** ugyanis egyértelműen előírja, hogy „a *JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi (...) hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – (...) magyar nyelvű felirattal – például teletext szolgáltatáson keresztül – vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen*”, azonban a Médiaszolgáltató e kötelezettségét az említett időjárás-jelentés tekintetében nem teljesítette.

A másodfokú hatóság ugyanakkor megjegyzi, hogy az elsőfokú határozat e tekintetben tett megállapításaival szemben a Médiaszolgáltató fellebbezésében nem hozott fel ellenérveket.

II. Az Mttv. 39. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontjának sérelme

Az **Mttv. 39. § (2) bekezdésének** értelmezése és tárgyi ügyben történt alkalmazása során a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helytálló következtetésre jutott. Az **Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontja** azon műsorszámokat sorolja fel, amelyeket általános jelleggel, valamennyi esetben hozzáférhetővé kell tenni a hallássérültek számára. Ezen túlmenő (párhuzamosan érvényesülő) kötelezettséget fogalmaz meg ugyanezen bekezdés *b) pontja*, rögzítve, hogy a konkrét időszámban milyen időtartamban kötelesek a

médiaszolgáltatók a filmalkotásokat, játékokat és közszolgálati célú műsorszámokat felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással elérhetővé tenni.

Helytállóan utalt az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. §**-át 2012 júliusában érintett törvénymódosítás indoklásában foglaltakra, amely alapján egyértelműen megállapítható a jogalkotó szándéka, nevezetesen, az a) pont alatt felsorolt műsorszám típusokat általános és kötelező jelleggel, a napi kvótától függetlenül, míg a b) pont alatt szereplő műsorszámokat a kvóta erejéig kell elérhetővé tenni. Ebből következően a két pont alatt megfogalmazott előírás egymástól függetlenül megvalósítandó kötelezettséget állapít meg a médiaszolgáltatók számára, ez biztosítja ugyanis a médiaszolgáltatásokhoz a hallássérültek számára történő minél szélesebb körű hozzáférési lehetőséget. (Mindemellett azt is megjegyzi a másodfokú hatóság, hogy a hivatkozott jogszabályhely szerkezetéből is következik, hogy kifejezetten a b) pont alatt felsorolt műsorszámokra vonatkozóan írja elő a törvény a kvóta pontos időtartamát, és nem az a) és b) pontra nézve együttesen, ezzel is megerősítve az elsőfokú hatóság álláspontját.)

A másodfokú hatóság megjegyzi, hogy az említett törvénymódosítás az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontjában szereplő műsorszám típusok körét kiterjesztette a közszolgálati célú műsorszámokkal. Ezzel a jogalkotó azt kívánta biztosítani – a törvénymódosításban szereplő indoklás tanúsága szerint –, hogy több olyan műsorszám típus kerüljön nevesítésre, amely feliratozása (vagy jelnyelvi tolmácsolással történő ellátása) révén teljesíthető a kvóta. Ez utóbbi módosítás is arra utal, hogy a jogalkotó egyértelművé kívánta tenni, hogy a 2013. évben naptári napokra vonatkozó nyolccórás kvóta kizárólag az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontja alatt szereplő műsorszám típusokkal teljesíthető.

Mindemellett nem helytálló a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon érvelés sem, miszerint 2013. december 5-én (a vizsgált napon) 6 és 24 óra között nem sugárzott nyolc óra időtartamban olyan, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontjában felsorolt műsorszámot, amellyel a törvényi előírás szerinti feliratozási kötelezettséget teljesíthette volna. A Médiaszolgáltató ugyanis – amiként arra az elsőfokú határozat 5. oldalán szereplő táblázat is utal – a tárgyi napon a feliratozott műsorszámokon kívül számos olyan műsorszámot (pl. társadalmi célú reklámot, játékot) sugárzott, amelyeket az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pontja kifejezetten nevesít, és amelyek – szükséges időtartamban történő – felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással történő ellátása az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pont *bb)* alpontjában foglalt előírás teljesüléséhez vezetett volna.

A másodfokú hatóság megjegyzi a Médiaszolgáltató azon észrevételével kapcsolatban, miszerint a segédlettel el nem látott műsorok időtartama mindössze 3 perc 52 másodperccel maradt el a törvény által előírt nyolccórás időtartamtól, az elsőfokú hatóság a jogkövetkezmény megállapításakor értékelt, és erre is tekintettel minősítette a jogsértést csekély súlyúnak.

A fentieket összegezve tehát megállapítható, hogy az elsőfokú határozat helytálló jogértelmezés alapján jogszerűen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató 2013. december 5-én megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés b) pont *bb)* alpontjában foglalt rendelkezést.

III. Az Mttv. 39. § (4) bekezdésének sérelme

Az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésének megsértése kapcsán megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszám kapcsán helyesen és részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének C) pontja alatt, hogy az „Aktív” című – egyébként segédlettel ellátott – műsorszám alatt mely időintervallumban és milyen időtartamban (összesen 2 és 27 másodperc) hiányzott a felirat. A jogszabály világos és egyértelmű előírást fogalmaz meg a tekintetben, hogy amennyiben egy műsorszámot a médiaszolgáltató feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kezd el sugározni, akkor a segédletet köteles annak teljes időtartama alatt biztosítani.

A Médiaszolgáltató azon érvelésével kapcsolatban, miszerint a tárgyi napon (2013. december 9.) a törvény által előírt időtartamot (kvótát) meghaladóan látott el feliratozással műsorszámokat, így az ezen felül feliratozott műsorszámok tekintetében nem szankcionálható a feliratozás esetleges hiányosságaiért. Ezzel

kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy – hasonlóan az elsőfokú határozat 6. oldalának első bekezdésében leírtakkal egyezően – az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében szereplő kötelezettség nem csupán a napi kvóta erejéig áll fenn, hanem valamennyi olyan műorszám esetén maradéktalanul érvényesülnie kell, amelyet a Médiaszolgáltató feliratozással (vagy jelnyelvi tolmácsolással) kezd meg.

Erre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2013. december 9-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

IV. Az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatának sérelme

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt szinkronitási kötelezettséget előíró rendelkezés egyértelműen arra vonatkozik, hogy a feliratozott műorszámok során az elhangzottakat rögzítő feliratnak azokkal egyidejűleg, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csupán így lehet figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt, hiszen éppen ezt a célt szolgálja maga a felirat, illetve ennek kötelezettségét előíró törvényi rendelkezés. A hatóságnak tehát nem azt kell bizonyítania eljárása során, hogy a feliratkozás, illetve feliratcsúszás ténylegesen befolyásolta-e (és ha igen, miként) az adott műorszám, műorszegmens közönség általi megértését, hanem mindössze azt, hogy maga a szinkronitási kötelezettség teljesült-e vagy sem (a szinkronitás követelményének megvalósulása pedig magával vonja érthetőség és követhetőség teljesülését is).

Helytállón hivatkozott az elsőfokú hatóság e körben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítéletében foglalt megállapításaira is, amely szerint *„esetenként kell megítélni, hogy az adott műorszámhoz tartozó felirat milyen eltérése zavaró a műorszám megértése és követése szempontjából. Amennyiben a felirat sietése vagy késése nem befolyásolja az érthetőséget és a követhetőséget, és egyébként sem zavaró a műorszám jellegéhez képest, úgy a szinkronban állóság megvalósul. Amennyiben azonban akadályozza vagy akár csak hátráltatja a megértést vagy a követhetőséget, úgy szinkronban álló feliratról nem beszélhetünk.”*

A másodfokú hatóság a műsorok feliratkozása esetén történő érthetősége és követhetősége kérdésének körében ezen túl hivatkozik a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.33.365/2013/8. számú ítéletére, amely kimondta, hogy *„a több másodperces – a bíróság álláspontja szerint 1-2 másodpercnél hosszabb – eltérések a műorszám tematikájától függetlenül is értelemzavaróak”,* továbbá *„a »pontos« feliratozás követelményének nem felel meg a műorszám lényegi tartalmával összhangban álló, de az elhangzott kifejezések használatától eltérő feliratozás.”*

Figyelemmel az előzőekben hivatkozott bírósági ítéletekben, valamint az elsőfokú határozat mellékletének D) pontjában szereplő megállapításokra, a másodfokú hatóság megállapította, hogy a „Tények este” című műorszámában, három esetben, egyenként több mint egy perc időtartamú, továbbá a „Mokka” című műsorban több mint nyolc perc időtartamú feliratkozás, illetve felirathiány következtében nem valósult meg a feliratok szinkronitására és pontosságára vonatkozó törvényi követelmény. A feliratok kapcsán megvalósuló ilyen jellegű hiányosságok esetén nyilvánvaló, hogy nem beszélhetünk pontos, és a képernyő történéseivel szinkronban álló feliratozásról, így az elsőfokú hatóság döntése e tekintetben is jogszerűnek értékelendő.

Helytállón állapította továbbá meg az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltatónak az élő műsor sugárzásával kapcsolatos nehézségeket taglaló álláspontjára vonatkozóan, hogy az **Mttv. 3. §-a** értelmében a Médiaszolgáltatónak a törvénysértésekért való felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy az adott jogsértéshez milyen technikai okok vagy műszaki hibák vezettek. Az **Mttv.** a műorszámok hallássérültek számára történő hozzáférhetővé tételére a felirat mellett biztosítja a jeltolmácsolás (alternatív) lehetőségét is, a választást meghagyva e tekintetben a Médiaszolgáltatónak.

A Médiaszolgáltatónak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdése kapcsán tett azon ismételt érvelésével kapcsolatban, miszerint a tárgyi napon (2013. december 9.) a törvény által előírt időtartamot (kvótát) meghaladóan látott el feliratozással műorszámokat, így az ezen felül feliratozott műorszámok tekintetében nem szankcionálható

a feliratozás esetleges hiányosságaiért, a másodfokú hatóság utalni kíván a III. pont alatt írtakra. Ezen előírás ugyanis – hasonlóan a feliratozott vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátott műsorszámokra vonatkozó egyéb kötelezettségekhez – nem csupán a napi kvóta erejéig áll fenn, hanem valamennyi olyan műsorszám esetén maradéktalanul érvényesülnie kell, amelyet a Médiaszolgáltató segédlettel lát el.

V. Az elsőfokú hatóság által alkalmazott szankciókra vonatkozó megállapítások

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontja és b) pont bb) alpontja, valamint a **(4)** és **(5)** bekezdés sérelme kapcsán alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2014. július 3.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- személyes adat